

GAZETA HANDLOWA.

Nr. 85.

Warszawa, dnia 8 (20) kwietnia. Wtorek.

1869.

Cena prenumeraty: w Warszawie: kwartalnie rsr. 2 kop. 10; miesięcznie kop. 70. Za odnośnienie do domu dopłaca się miesięcznie kop. 5. Numer pojedynczy k p. 5.

Na prowincyi we wszystkich urzędach pocztowych w kraju i w Cesarstwie: rocznie rsr. 9. Półrocznie rsr. 4 k. 50. kwartalnie rs. 2 k. 25.

ROK 6.

Doniesienia i uwiadomienia wszelkiego rodzaju przyjmuje Redakcja Gazety za opłatą od wiersza drobnem piśmem, lub za jego miejsce po kop. 5.

Biuro Redakcyi przy ulicy Daniłowiczowskiej w drukarni pod Numerem 619.

Warszawa, dnia 20 kwietnia.

Nie dawno temu wspominaliśmy o pogłoskach w prasie zagranicznej bardzo rozpowszechnionych, jakoby rząd pruski sam rozwiązać zamierzał przymierze zaczepno-odporne z państwami południowo-niemieckimi zawarte. Zwróciliśmy zarazem uwagę jak bardzo mało prawdopodobnymi wieści te się wydają. Przytoczyliśmy zresztą zaprzeczenie dane im ze strony pruskich organów półurzędowych, które wykazywały, że traktaty zawarte bez wyznaczenia stałego terminu za zezwoleniem obojdwóch tylko interesowanych stron rozwiązaniem być mogą. Pomimo tego wszystkiego wieści w mowie będące nie ustają, lecz owszem znajdują odgłos w prasie paryżkiej. Powtarzają je świeżo „Mémorial diplom.” i „Debaty”. Pierwsze z rzeczonych pism utrzymuje, że w Berlinie w traktatach z państwami południowemi upatrują więcej niekorzyści niż korzyści dla Prus; przebieg wojny w 1866 roku miał tam przekonać, że współdziałanie Niemiec południowych nawet Austrii żadnych nie przyniosło korzyści; Prusy zatem jeszcze mniej liczyć mogą podczas nowej wojny na skuteczne poparcie armij południowo-niemieckich.

Powyższe pogłoski, jakieśmy już raz nadmienili, o ile dotyczą mniemanego życzenia Prus, pod względem rozwiązania układów, nie mają żadnej podstawy. Gdyby nawet gabinet berliński istotnie przekonany był o tem, że traktaty dlań nie przynoszą korzyści, z wyższych względów politycznych nigdy do tego otwarcie nie mógł się przyznać, a tem mniej żądać ich rozwiązania. Byłoby to bowiem porażką dyplomatyczną, na którą narazić się nie rząd pruski nie zmusza. Z drugiej strony co się tyczy państw południowo-niemieckich rzeczy inaczej się przedstawiają. One nie tylko mogą mieć interes w rozwiązaniu traktatów z Prusami, ale według wszelkiego prawdopodobieństwa gorąco tego pragną. Lecz właśnie ponieważ dopięcie tego celu na drodze pokojowej jest bardzo trudnem, wieści o zamiarach Prusom przypisywanych, służyć podobno tylko mają do wybadania, czy Prusy nie zgodziłyby się w danym razie na rozpoczęcie pod tym względem układów. Organa półurzędowe pruskie dorozumiewając się o co właściwie chodzi, z wielką otwartością odpowiadają na insynuacje

południowców. Jeżeli, oświadczają one, rządy południowo-niemieckie zyczą sobie istotnie rozwiązania układów, powinny dotyczące wnioski zanieść do prezydium związku północno-niemieckiego, które następnie wraz z radą związkową i parlamentem nad żądaniem ich się naradzi i prawdopodobnie nie zechce zmuszać do przymierza stronę złą wolę okazującą.

Jeden z wojskowych południowo-niemieckich (Arkolay) ogłosił przed niejakim czasem broszurę, w której na podstawie danych strategicznych i statystycznych dowodzi, że Prusy w razie wojny z Francją nie będą w stanie udzielić państwom południowo-niemieckim skutecznej opieki. Z tych i innych względów usiłuje on nakłonić rządy południowe, by o własnem myśleć bezpieczeństwie odstąpiły od Prus, a złączyły się między sobą w ściślejszy związek, opierając się więcej na Austrii. Prasa pruska nieomieszkała zbijać dowodzeń Arkolaya, oświadczając, że są zupełnie bezzasadne. Pomimo to piśmo jego sprawiło zdaje się silne wrażenie nie tylko na południu Niemiec. Pokazuje się to z faktu, że dzienniki pruskie ciągle na nowo do tego pisma wracają. Świeżo uczynił to jeden z korespondentów berlińskich do „Gazety Szlązkiej”. Oblicza on przy tej sposobności siły wojskowe Prus na stopie wojennej jak następuje: W związku północno-niemieckim powołują corocznie do służby wojskowej 100,000 ludzi. Ze względu na trzyletnią służbę czyni to razem 300,000; cztery klasy rezerwy po odtrąceniu 20 % ubytku przez śmierć, choroby i emigrację dają 320,000 ludzi. Pięć klas landwery liczy co najmniej 350,000 ludzi, ponieważ ubytki zaledwie 30 % wynosić mogą. Wszystkie razem więc armia liczy na stopie wojennej 970,000 ludzi. Obliczenie to polega na stosunkach w jakich Prusy znajdowały się w 1866 r. Pomimo strat poniesionych w boju i przez choroby, armia pruska w końcu wojny liczniejszą była niż na jej początku. Kiedy bowiem z początku wojny wynosiła 654,000 ludzi, wzrosła później do 669,000 bez względu na cztery klasy landwery drugiego powołania. Korespondent dolicza w końcu do 970,000 wojsk związku północno-niemieckiego 230,000 wojsk południowo-niemieckich i wykazuje w ostatecznym rezultacie, że siły wojskowe całych Niemiec wynoszą 1,200,000 ludzi. Przypuściwszy, że liczby przez niego przytoczone

KRYZY HANDLOWE.

(Dalszy ciąg — patrz Nr. 84).

To podnoszenie się cen jest uzasadnione, bo spoczywa na spotęgowanej sile konsumcyjnej masy. Speculanci, widząc wzrastającą wartość wszystkich towarów, pragną z tego korzystać — kupują oni także, lecz nie dla tego, by sami mieli do tego powód, ale że przypuszczają, iż inni muszą mieć pewną podstawę dla zwiększonych swych żądań, a stąd dla wzrostu cen. Pojawienie się ich na targu, wzmacnia nadzwyczaj dotychczasowe żądanie, a popycha ceny w górę często o 25—50 % — rok 1856 i 1857 dosyć tego dostarcza przykładów — gdy tymczasem rzeczywisty wzrost siły kupna w masie wynosi zaledwie 10 %. Speculacja pada tu ofiarą szczególnego samooszukiwania. Podczas bowiem, gdy zazwyczaj nikt nie wie, na jakich momentach pierwotkowe podniesienie się żądania polega, ale liczy nieomylnie na to, że inni przed nim przyczyny te należycie zgłębiali — wszyscy dają się porwać przybierającemu wciąż prądowi spekulacyjnemu, nie pomyślawszy wcale, że sami stają się przyczyną przystąpienia nowych konkurentów, którzy toż samo przypuszczają, co oni sami, to jest, że poprzednicy ich przyczynę wzrostu cen dokładnie zbadali.

Tym sposobem nastaje często, w stosunkowo dosyć krótkim czasie, powszechna haussa, która trwa dopóty, dopóki coraz nowi uczestnicy do niej nie przystępują. Z chwilą jednak dojścia do tego punktu, gdzie zakupy spekulacyjne ustają, a spekulanci widzą się ograniczeni do rzeczywistych potrzeb konsumentów, — fałszywa ocena istotnej siły kupna staje się widoczną, cofanie się cen jest nieuchronnem, a stosunek między ceną targową a kosztem zakupu zwichniętym.

Już to jedno może znaczne trudności wywołać, ale daleko większych rozmiarów zło nabierze, jeżeli powiększenie się siły kupna nie było trwałem, stanowczem, ale tylko rezultatem przemijających przewrotów w rozdziale kapitału, i jeżeli spekulacja ze swemi wysokimi cenami, nie tylko pozbawioną jest widoków powrotu lepszych żądań, ale w skutek wstrząśnień nieuchronnych, jakie dyslokacje kapitałów we wszystkich klasach ludności za sobą pociągają, widzi przed sobą zmniejszenie się normalnej nawet siły konsumcyjnej. Wypadek ten miał miejsce w roku 1825 i powtórzył się w następnych przesileniach. Dotąd jeszcze żyje w pamięci każdego gwałtowne wstrząśnienie z r. 1857, kiedy w Ameryce, zarówno jak w Anglii i wreszcie zachodniej Europy, niezliczone mnóstwo zaczętych a później zaniechanych przedsięwzięć w budowie kolei, fabryk i t. d. chwilowo wszystkie płace robotników w górę popchnęło, konsumcyę powiększyło, ceny podniosło i spekulacyę w otchłań strąciło.

Możnaby tu zarzucić, i istotnie jeden z francuzkich autorów

są zupełnie prawdziwe, pokazuje się, że siły Prus równałyby się francuzkim tylko przy współdziałaniu wojsk południo-niemieckich, na co wszakże w razie wojny Prusy podobno z wszelką pewnością liczyć nie mogą.

Wiadomości z Hiszpanii ograniczają się na doniesieniach o obradach kortezów. Większość tego zgromadzenia postanowić miała, ażeby tymczasowo kwestya kandydatury do tronu poruszoną nie była. Toż samo do narad nad kwestyami dotyczącymi osad przystąpić mają w przyszłym dopiero miesiącu, gdy do Madrytu przybędą deputowani tamtejsi. Niektórzy korrespondenci utrzymują, że szanse dla zaprowadzenia formy rządu republikańskiej po odmowie króla Ferdynanda znacznie się powiększyły, lecz wersja ta wymaga potwierdzenia. Jenerał Prim odpowiadając na interpelację, dotyczącą zachowania się rządu francuzkiego w obec ruchów karlistowskich w górach pirenejskich, oświadczył, że rząd francuzki w niczem powstańców nie popierał i że stosunki między Francją a Hiszpanią są jak najbardziej przyjacielskimi.

Jako o nowej oznace dobrych między Austrią a Włochami stosunków, zapisać tu należy bardzo rozpowszechnioną pogłoskę o przybyciu króla Wiktora Emanuela na dwór cesarza Ferdynanda w Pradze, z kąd w przejeździe odwiedzi dwór cesarza Franciszka Józefa w Wiedniu lub też w Peszcie.

Wiedeń, 18 kwietnia. „Gazeta Wiedeńska” w części urzędowej ogłasza pismo odręczne cesarza do hr. Taaffe, na mocy którego przy pozostawieniu go na urzędzie ministra obrony kraju, mianowany zostaje prezesem ministrów w gabinecie cyslitawskim. „Gazeta Wiedeńska” nadmienia przytem, że nominację tę poprzedziły wyczerpujące rozprawy między wszystkimi członkami gabinetu, które wykazały panującą w gabinecie jednogłębność zdań.

Paryż, 17 kwietnia. W ciele prawodawczym toczyły się rozprawy nad budżetem ministerym handlu. Gelliot, Buffet, Kolb-Bernard i Brame wykazywali szkodliwe dla przemysłu departamentów północnych skutki traktatu handlowego. Minister handlu Gressier odpowiedział, że ustanowiona w tym celu komisya ma sobie poruczone zbadanie skutków czasowego dopuszczenia zagranicznych artykułów handlu. Jeżeli dopuszczenie to jest przyczyną złego, rząd zmieni to postanowienie. Thiers żąda, aby rzecz przez ciało prawodawcze zbadaną była.

Bruksella, 18 kwietnia. „Echo du parlement” donosi, że Frère-Orban był wczoraj obecnym na kilka godzin trwającej konferencji w Paryżu. Konferencya pozostała bez skutku.

Rzym, 17 kwietnia. Wczoraj przybył tu Wielki Książę Rosyjski Włodzimierz. Hrabia i hrabina Girgenti oczekiwani są w tych dniach.

Kopenhaga, 18 kwietnia. Minister wojny jen. Raaslöf powrócił dziś z New-Yorku.

Madryt, 17 kwietnia. Wczoraj miała miejsce wielka rada ministrów, która rozbiierała kwestye dotyczące taryfy celnj. „Impar-

w „Revue des mondes” nie dawno to uczynił, że jeżeli wzrost siły kupna w masie takie pociąga za sobą skutki, to wzrost ten właśnie jest przyczyną kryzys handlowych; a w takim razie każde polepszenie stanu ludności, każde polepszenie dobrobytu byłoby nieszczęściem.

Powierzchny jednak pogląd na rzecz jest dostatecznym, by mylność tego twierdzenia wykazać. Nie wzrost dobrobytu, nie wzmocnienie siły kupna i połączone z tem żądanie, skutkuje brak równowagi między ceną kosztu, a ceną targową, ale skutek ten przypisywanym być winien jedynie i wyłącznie *sfałszowanemu* przez spekulację żądaniu, która wreszcie napotyka na mniejsze ze strony konsumentów potrzeby, aniżeli liczyła. Bez wmięszania się spekulacji, przebieg targu odbyłby się zupełnie prawidłowo, a nawet w ostatnio wymienionym wypadku, gdzie wzrost siły kupna jest tylko chwilowym, cofnięcie się cen po krótkim podskoczeniu, obyło się bez wielkiego wstrząśnienia, gdyż połączone z tem straty rozdzieliłyby się na wszystkie sfery handlowego stanu, od detailisty do engrosisty, od fabrykanta do producenta, i zrównoważyłyby zyskom, na poprzedniej hausie osiągniętym.

Zrównoważenie wszakże to, rzadko tylko następuje przy redukcji cen, będącej skutkiem fałszywej, przez spekulację wywołanej haussy, a to głównie dla dwóch przyczyn:

1. Ze w takich razach ceny spadają nie tylko do poziomu kosz-

cial” nie sądzi, ażeby z tego powodu wynikać miało przesilenie ministerjalne.

Bukareszt, 18 kwietnia. Stosownie do układu z Węgrami ustanowiona została komisya mieszana, mająca rozstrzygnąć powstałe spory graniczne. Zarządzono nowy spis ludności.

(Nordd. Allg. Ztg. Ind. Bl.)

Telegramy Handlowe.

Ryga, 17 kwietnia. Kursa wexli z terminem trzymiesięcznym za 1 rs.: na Londyn 31½ pensów, na Hamburg 28½—28⅞ sz., na Paryż 329 centymów.

(W. T. B., T. B. j. N. D.)

Korrespondencje Gazety Handlowej

Lipsk, 15 kwietnia. (Jarmark). W porównaniu do poprzednich jarmarków, dowóz w suknie był tym razem słaby, a to dla tego, że fabrykanci przed jarmarkiem jeszcze dużo towaru w domu pozbywali. Najmniej dostarczył Spremberg. Fabrykanci z Peitz i Forste zrobili dobre interesy, jakkolwiek te oczekiwaniom ich w zupełności nie odpowiedziały. Kottbus i Lukenwald były bardzo poszukiwane, toż samo i Kamientz, które ze zwykłej ilości przywiezionych, a istotnie pięknych croazees, satynów i kolorowanych gładkich sukien, co najmniej ⅓ części, choć przy nieco niższych cenach sprzedały. Za to gładkie sukna z Finsterwaldu i Bischofswerdu nie bardzo zadawalniający odniosły rezultat. W ogóle jarmark sukienowy można mienić średnio-dobrym, i jeżeli tu i owdzie słycać narzekania kupców na niepomyślny bieg interesów, leży to po części w złym gatunku ich wyrobów, a po części w szczupłej klienteli, której mianowicie świeżym firmom brak jeszcze.

W uzupełnieniu poprzedniego sprawozdania naszego o skórach, dodajemy co następuje: Niewyrobionych swojskich skór krowich była, jak to już zaznaczyliśmy, wielka ilość; zato dowóz amerykańskich słaby. Pierwsze płacone były po 25—30 tal. za ctr. Koniny w dobrym gatunku, bardzo poszukiwane, a płacone do 40 tal. poślednie jakości wcale nie do sprzedania. Cielęce skórki pod lakier, również poszukiwane i w małej ilości, płacono 110—140 tal.

Wrocław, 16 kwietnia. (Wełna). W skutek zwiedzenia naszego targu przez kilku fabrykantów z Sagan, Sorau, Somerfeld i Spremberg, przy jednoczesnem żądaniu ze strony tutejszych agentów, którzy kupowali dla prowincyi nadreńskiej i Francyi, przebieg interesu naszego w ciągu ostatniego tygodnia był nieco ożywieńszym, a wzięto ogółem z targu około 1200 ctr. Co się jednak tyczy cen opłacanych, to te słabo tylko się utrzymały, a w niektórych wypadkach kupowano nawet taniej, aniżeli dotąd, co głównie w lżejszych i brakownych gatunkach miało miejsce.

Kupowano ruską jednostrzyżną po 34—36 tal., wyborową polską, poznańską i średnio-dobrą szląską od 56—68 tal. również jagnięcą i z padłych owiec po 43—48 tal. Niektóre przedniejsze owczarnie, szląskie osiągnęły 82—90 tal.

tów produkcji (tj. kosztów producenta lub fabrykanta) ale często znacznie niżej, podczas gdy poprzedzająca haussa kosztowała te daleko za sobą w tyle zostawiała. Różnica między kosztem produkcji a punktem do którego ceny targowe spadły, stanowi czystą stratę dla koła interesowanych. Znany fakt ten daje się tem wytłumaczyć, że przy spekulacyjnej haussie, zapasy towarowe znajdują się, nie jak to w zwykłym czasie ma miejsce, rozdzielone na wielką liczbę posiadaczy, od producenta aż do detailisty, ale po większej części nagromadzone w stosunkowo małej liczbie wielkich składów. Przy nastąpionych trudnościach muszą one *à tout prix* być sprzedane, przez co na pewnych punktach nastaje niezmiernie ofiarowanie, któremu żadne, choćby w przybliżeniu wyrównujące żądanie, nie odpowiada.

2. Wiadomo jest, że w czasach spekulacyjnej haussy, szczególnie gdy ta zdaje się być wynikiem ogólnego dobrobytu, panuje usposobienie rozrzutne, na jutro nie pomne. Upojeni pierwszemi sukcesami spekulanci z tą samą szybkością puszczają łatwo zarobione zyski, z jaką je osiągnęli. Pod tym względem szczęśliwy spekulant a szczęśliwy gracz, przedstawiają zupełne między sobą podobieństwo.

(Dalszy ciąg nastąpi).

Na wełnę z nadchodzącej strzyży mianowicie na wyższe i wyborowe gatunki, kilka znaczących transakcyj zawarto z mierną redukcją cen.

Petersburg, 16 kwietnia. (Giełda). Na giełdzie dzisiejszej dawał się czuć brak dewiz zagranicznych, ponieważ cisza panuje w interesie wywozowym a papiery publiczne ruskie tu napływają. Sprzedano tutaj mianowicie znaczne partie nowych w Paryżu, Londynie i Amsterdamie wypuszczonych obligacyj drogi mikołajewskiej w sztukach liberowanych po 96 $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{4}$, lecz zato miano dać dziś pokrycie. Za wehle na Londyn płacono z początku 31 $\frac{1}{2}$, po którym to kursie spekulanci ciągnęli; ale kurs ten nie utrzymał się a nawet obniżył w końcu giełdy na 31 $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{8}$. Wehli na Amsterdam i Hamburg prawie brak zupełny. Notowania odnosiły się do pojedynczych podrzędnych partyj. Wehle na Paryż płacono po 328; na Londyn z dostawą w maju i czerwcu 31 $\frac{3}{8}$, we wrześniu i październiku 31 $\frac{1}{2}$.

Imperyaly płacono po rs. 6 kop. 21; brak ich zupełnie. O papiery publiczne dopytywano się; zwłaszcza pożyczki premiowe parte były gwałtownie przez spekulantów do wyższych kursów. Pierwszej emisji płacono 164 $\frac{1}{2}$, żądano 165 $\frac{1}{2}$; drugiej emisji 160 płacono, 161 żądano.

Obligacje drogi mikołajewskiej (stare) 98 płacono; 4 $\frac{1}{2}$ procentowe obligacje dróg żelaznych 88 płacono; warszawsko-terespolskie 94.

Listy zastawne ruskie 96 $\frac{1}{2}$.

Z akcji dróg żelaznych podskoczyły akcje wielkiego towarzystwa do 128—128 $\frac{1}{2}$, ponieważ dochody pokrywają obecnie wszystkie koszta a nawet wykazują przyrost. Akcje rygsko-dynaburskie 122 żądano; warszawsko-terespolskie 101 $\frac{1}{2}$ płacono, 102 $\frac{1}{2}$ żądano.

Dyskonto 5 $\frac{1}{2}$ —5 $\frac{3}{4}$ o/o.

Jako konkurenci do projektowanego przez Kronenberga banku prywatnego wystąpili: Erlanger w Paryżu, Bracia Bethmann we Frankfurcie, Berenberg, Gossler & comp. w Hamburgu, baron Fränkel, H-ny Marc, Rodocanachi, Scaramanga, Leon Rosenthal, Emanuel Brandt. Kapitał zakładowy projektowanego banku prywatnego ma wynosić pięć milionów rs. i być podniesionym później do 15 milionów.

Petersburg, 16 kwietnia. (Witt & Comp.). W skutek kilku dni zimnych otwarcie żeglugi znowu się nieco opóźni. Ale od wczoraj powietrze jest łagodniejsze i za kilka dni będziemy mieli pod miastem żeglugę otwartą.

W łoju, pomimo leniwiej tendencji, zaznaczonej przez wiadomości z Londynu, miały miejsce zakupy na dostawę przez spekulantów rosyjskich. Obroty wynosiły około 1,800 beczek prima żółtego łoju świecznego z dostawą w sierpniu po rs. 51 $\frac{1}{2}$ z zadatkiem rs. 3. W miejscu kupiono małe partie tulskiego i morszańskiego prima żółtego łoju świecznego po rs. 52, jakoteż ukraińskiego po rs. 53 na spżycie miejscowe. Za ukraiński łój świeczny żądano w miejscu i na dostawę w maju rs. 53; za prima żółty łój świeczny i za łój do wyrobu mydła z dostawą w sierpniu rs. 51 $\frac{1}{2}$ z zadatkiem 3 rs. Żądań na wóz nie było.

Potaż w miejscu rs. 30, rs. 28 z wypłatą z góry, rs. 29 z zadatkiem na dostawę w lipcu; oraz rs. 26 z wypłatą z góry, rs. 27, z zadatkiem na dostawę w sierpniu, — przy kupnie małych partyj. Za 100 beczek prima sofronowskiego popiołu drzewnego z dostawą w sierpniu żądano rs. 28 $\frac{1}{2}$ z zadatkiem 3 rs.

Oleina prima newska z dostawą w kwietniu i maju po rs. 3 kop. 30.

W konopiach panuje mocne usposobienie przy cenach ostatnich.

Berlin, 16 kwietnia. (Wełna). O stanie naszego targu od ostatniego naszego sprawozdania, mało mamy co do powiedzenia, gdyż z powodu świąt i jarmarku lipskiego cały obrót ograniczył się do około 300 ctr. dobrej pomerańskiej po 50—52 tal. i około 200 dob. meklembur. po 50 tal.

Jarmark lipski wypadł zadawalniająco dla wyrobów wełnianych, zwłaszcza dobrej jakości; ztąd spodziewamy się blizkiego ożywienia naszego targu przez powracających fabrykantów. Dotąd mało ich tylko tu była, a cały obrót z nimi dokonany, wynosi najwyżej 1000 ctr. dobrej średniej po 50—53 tal. Ceny są w obniżeniu, a kupcy nader wymagającymi.

Berlin, 17 kwietnia. (Żelazo, kruszce i węgle). Obrót w kruszczach był w tym tygodniu dosyć podobny do poprzednio-tygodniowego; widoki zaś na polepszenie się targu stały się jeszcze słabszymi.

W surowem żelazie w Glasgowie spokojnie; warranty 53 s. 1 d. cash., wywozowe niezmienione; Langloan I 54 s. gartscherie I 60 s. coltness I 60 s. 6 d.; tutejsza cena langloan I 41 $\frac{1}{2}$ sgr. za ctr.

Szlązki surowiec kupić można po dotychczasowych cenach; na drzewnych węglach 41 $\frac{1}{2}$ —45 sgr. koaksowe 39 $\frac{1}{2}$ sgr. za ctr.

Sztabowe żelazo, kute 4 $\frac{1}{2}$ tal. walcowane 3—3 $\frac{1}{2}$ tal. za ctr. z odbiorem.

Stare szyny: do wywalcowania 51—51 $\frac{1}{2}$ sgr., do użytku budowlanego 2 $\frac{1}{8}$ —2 $\frac{1}{4}$ tal. za ctr.

Cyna nieco słabsza: Banca w Holandyi 81 $\frac{1}{2}$ fl. Straits w Anglii 130—131 £.; Banca tu 48—48 $\frac{1}{2}$ tal. lamowa 45—46 tal. za ctr.

Cynk w cofaniu się. W. H. Marka w Wrocławiu 6 $\frac{1}{2}$ —7 tal., lżejszy 6 $\frac{3}{4}$ — $\frac{5}{8}$ tal. za ctr; pierwszy tu 7 $\frac{1}{4}$ —7 $\frac{3}{8}$ tal., ostatni 7 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{5}{8}$ tal. za ctr.

Miedź notowana w Anglii nieco mocniej: Chile 71 £. za ton, tu angielski 25 $\frac{1}{2}$ tal., rafin. chile 25 $\frac{1}{4}$ —26 tal., rafinowana mansfeld. 26 $\frac{3}{4}$ —27 $\frac{3}{8}$ tal. za ctr.

Olów niezmieniony. z Klausthal 6 $\frac{1}{2}$ tal. z odbiorem; z Tarnowic 6 $\frac{3}{4}$ — $\frac{5}{8}$ tal. z Goslar 6 $\frac{1}{2}$ —6 $\frac{1}{4}$ talarów, z Frejbergu 6 $\frac{1}{2}$ talarów za cetnar.

W węglach i koaksie spokojnie

Gdańsk, 17 kwietnia. (Sprawozdanie tygodniowe). Pogoda piękna i ciepła. Wiatr zachodni.

W Anglii transakcje zbożowe bardzo spokojne, bo piękny stan ozimin, pomyślna pogoda, dowoży krajowe i zagraniczne przewyższające o wiele bieżące potrzeby, wyrobiły tak bezwarunkowe przekonanie, że zasoby tegoroczne do nowego żniwa wystarczą, że pokup na spekulację zupełnie ustał. Ceny pszenicy krajowej przeto w tym tygodniu znów o 1—2 szylingów na kwarterze się cofnęły, a towar zagraniczny przy ustępstwie 1 szylinga nie łatwo znajdował odbiorców.

Jęczmień po cenach zeszłego tygodnia trudny ma odbyć.

Groch nieco droższy.

We Francyi pokup dość ożywiony, ale ceny nietylko się nie podniosły, lecz przeciwnie na niektórych placach znów o 25—30 centymów na hektolitrze się cofnęły. W Marsylii jednakże utrzymały się bez zmiany, chociaż zasoby importowanego zboża tam jeszcze dość znaczne.

Na naszym placu pokup słaby, a ceny pszenicy codziennie niższe. W początku tygodnia towar ordynarny pstry jako najtańszy, łatwiejszy miał odbyć i prawie wyłącznie był żądany. W ostatnich dniach zwrócono także uwagę na lepsze gatunki białe i wyborowe szkliste, płacono jednakże o 10—25 guldenów taniej jak w zeszłym tygodniu. Ceny pszenicy pstrej cofnęły się o 10—12 $\frac{1}{2}$ guldenów.

Ceny żyta w pierwszej połowie tygodnia podniosły się o 8 guldenów, w ostatnich dniach jednakże o 2 guldenów na łaszcie znów spadły.

W przeciągu tygodnia sprzedano pszenicy łasztów 900, żyta 550, jęczmienia 100, owsa 35, grochu 400, wyki 20, rzepiu i rzepiku —, konieczyny — cetnarów cel.

Płacono za łaszt wagi holl. guld. prus. za kor. pol. złp. gr.—złp. gr.

Pszenicy:							
"	Białej	128—133	490—510	241—250	45	—	46 25
"	w.-pstr. i szkl.	129—135	485—505	243—254	44	17—46	22
"	jasno-pstrój	130—134	480—490	245—252	44	13—45	—
"	ordynar.	124—133	385—465	233—250	35	19—43	1
Żyta		123—130	361—375	231—245	33	20—34	21
Jęczmienia			320—342		29	18—31	22
Owsa			210—225		19	13—20	25
Grochu			360—375		33	10—34	21
Rzepiu i rzepiku			—		—	—	—

Konieczyna czerwona 11—12 $\frac{1}{2}$ tal., biała 16—17 tal. za cetnar celny.

Aleksander Makowski i spółka.

Kronika wiadomości krajowych i zagranicznych.

Wszystkie pisma Ameryki i Europy donosiły niedawno o śmierci znakomitego inżyniera Eriksona. Czytelnicy pisma naszego przypominają sobie pewnie krótką wzmiankę o jego życiu którą i my w ślad za zagranicznymi dziennikami idąc, zamieściliśmy w Nr. 75 Gazety Handlowej. Na szczęście wiadomość ta nie okazała się prawdziwą. Pilnie śledzący obecny sposób podawania efektownych wiadomości nieraz już może zauważyli, że ni ztąd ni zowąd czytamy o śmierci jakiejś znakomitości. Niektórzy podejrzewają o to przyjaćciół tych wielkości,

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

Горный Департамент объявляет, что в присутствии Горного Департамента в Варшаву будут производиться 11 (23) апреля 1869 года в час по полудни, торги посредством занечатанных объявлений на поставку в течении трех лет, то есть: 1869, 1870 и 1871 годах строевого дерева из частных лесов на каменно угольные копи Ксаверий, Цышковский, Лабенцкий, Новой, Редень, Шумань и Геронимъ в Западном Горномъ Округъ, а именно на поставку в течении каждого года.

- 1) 2,500 штукъ дерева, 10" в диамет. 45' длин. отъ 2 руб. 35 коп. за штуку.
- 2) 5,000 штукъ дерева 9½" в диамет. 45' длин. отъ 2 руб. 14 коп. за штуку.
- 3) 2,000 штукъ дерева 9" в диамет. 45' длин. отъ 2 руб. за штуку.
- 4) 3,000 штукъ дерева 8½" в диамет. 45' длин. отъ 1 руб. 90 коп. за штуку.
- 5) 250 штукъ стропиль 8" в диамет. 37' длин. отъ 1 руб. 10 коп. за штуку.
- 6) 250 штукъ стропиль 7" в диамет. 37' длин. отъ 95 коп. за штуку.

Желающий участвовать в торгахъ обязанъ представить в Специальную Кассу Главнаго Склада железа в Варшаву или другую казенную на залогъ 2,700 руб. и на торговья издержки 40 руб.

Объявления должны быть писаны на гербовой бумаге 75 коп. достоинства, на русскомъ и польскомъ языкахъ и поданы в Горный Департаментъ до начатия торговъ по слѣдующей формѣ:

"Вслѣдствие объявленя Горнаго Департамента отъ 22 марта с. г. за N. 418 заявляю настоящимъ, что обязываюсь в течении трехъ летъ, то есть 1869, 1870 и 1871 годахъ поставлять строевое дерево изъ частныхъ лесовъ, на каменно угольные копи в Западномъ Горномъ Округъ, уступая на цѣнахъ предьявленныхъ къ торгамъ N°/о (написать процентъ прописью и цифрою) подчиняясь всемъ обязательствамъ в торговыхъ условіяхъ оговореннымъ и въ доказательство мною подписанымъ.

При чемъ прилагаю квитанцію N. Кассы на представленное в залогъ 2,700 руб. и на торговья издержки 40 руб. которые в случаѣ неоставленя за мною торга, желаю получить обратно самъ или посредствомъ довѣреннаго къ тому лица.

В случаѣ же если торги останутся за мною то желаю дабы контрактъ былъ заключенъ (назначить гдѣ именно, то есть в Горномъ ли Департаментѣ, или же в Управленіи Начальника Западнаго Горнаго Округа).

Постоянное мѣсто моего пребыванія в N. вблизи почтовой станціи N. (если же в Варшавѣ то изложить при какой улицѣ и N. дома).

Писаль в N. дня и мѣсяца N. 1869 года (подписать четко имя, отчество и фамилию).

Объявленя эти должны быть в конвертахъ запечатанных сургучемъ, съ слѣдующимъ адресомъ: "В Горный Департаментъ, объявленя на поставку строевого дерева на каменно угольные копи."

Прочія условія можно видѣть в Канцеляріи Горнаго Департамента в Варшавѣ и в Канцеляріи Начальника Западнаго Горнаго Округа в Домбровѣ, ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Варшава, 22 марта 1869 года.

Завѣдывающій Горнымъ Департаментомъ *Антинъ*.

Начальникъ Секціи *Козарскій*.

Правитель Канцеляріи *Бричевичъ*.

(Nr 150 3-3)

(D. W.)

Для PP. Премисловцовъ

INTERES KORZYSTNY.

В повіечіі Ново-Ми́нскимъ губерніи варшавскіей, jest до sprzedania OSADA WYMYSLE, do dóbr Wielgolas należąca, pod miastem Lalowiczem nad szosą i niedaleko kolei teres. olskiej położona. Osada ta obejmuje: staw rybny na rzece Świder 100 morg rozległy, gruntu ornego z łąkami morg 24, młyn wodny o trzech gankach z pomieszkaniem, dom mieszkalny z ogrodem, zabudowania gospodarskie, karcznię z zajazdem i trzy szluzy, wszystko w stanie jak najlepszym; dochody gotowe obecnie wynoszą 1,200 rs. Dla zbytku wody i dogodnej miejscowości oprócz istniejącego mlynu zaprowadzona być może inna jaka fabryka, jak papiernia, hamernia i t. p. Na żądanie kupującego materiały wszelkie budulcowe, potrzebna ilość sążni drzewa lub torfu opałowego, kilka włók gruntu lub też jeden z przyległych folwarków razem z osadą sprzedane być mogą. W dobrach tych jest także do rozkolonizowania lub sprzedania 400 morg (200 dziesiątyn) gruntu w nowinach wraz z łąkami.

Wi domosć bliższa u właściciela dóbr przez Nowo-Mińsk w Wielgolesie.

(Nr 153-3-3)

(3898)

OGŁOSZENIE.

Wydział Górnictwa obwieszcza, że w Biórze Wydziału Górnictwa w Warszawie odbędzie się licytacja w dniu 11 (23) kwietnia 1869 roku o godzinie I po południu za pośrednictwem opieczętowanych peklaracji, na dostawę w ciągu trzech lat, to jest: 1869, 1870 i 1871 roku, drzewa budowlanego z prywatnych lasów do kopalń węglowych Ksawery, Cieszkowski, Łabęcki, Nowej, Redeń, Szuman i Hieronim w Okręgu Górnim Zachodnim położonych, a mianowicie: na dostawę w ciągu każdego roku.

- 1) 2,500 sztuk drzewa 10" średnicy, 45' długości, od ceny rs. 2 kop. 35 za sztukę.
- 2) 5,000 sztuk drzewa 9½" średnicy, 45' długości, od rs. 2 kop. 14 za sztukę.
- 3) 2,000 sztuk drzewa 9" średnicy, 45' długości od rs. 2 za sztukę.
- 4) 3,000 sztuk drzewa 8½" średnicy, 45' długości, od rs. 1 kop. 90 za sztukę.
- 5) 250 sztuk krokwi 8" średnicy, 37' długości, od rs. 1 kop. 10 za sztukę.
- 6) 250 sztuk krokwi 7" cali średnicy, 37' długości, od kop. 95 za sztukę.

Pragnący uczestniczyć w licytacji obowiązany złożyć do Kassy Specjalnej Składu Głównego Żelaza w Warszawie lub innej Skarbowej na kaucję rs. 2,700 i na koszta licytacyjne rs. 40.

Deklaracje mają być pisane na papierze stemplowym ceny kop. 75 w ruskim i polskim języku i podane do Wydziału Górnictwa przed rozpoczęciem się licytacji, podług następującego wzoru:

"W skutek ogłoszenia Wydziału Górnictwa z dnia 22 marca 1869 roku Nr 418 deklaruje się niniejszem, że w ciągu trzech lat 1869, 1870 i 1871 zobowiązuje się dostawić drzewo budowlane z lasów prywatnych do kopalń węglowych w Okręgu Zachodnim, odstępując od cen do licytacji podanych N°/о (wypisać odstąpiony procent liczbą i literami) poddając się wszystkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym, przezemnie zrozumianym i podpisanym.

Przy czem dołączam kwit Kassy N. na złożoną kaucję rs. 2.700 i na koszta licytacyjne rs. 40, które w razie nieutrzymania się na licytacji życzę sobie odebrać sam lub przez umocowanego przez siebie pełnomocnika.

W razie zaś utrzymania się na licytacji, życzeniem mojem jest, aby kontrakt ze mną zawarty został (tu wymienić czy w Wydziale Górnictwa czy też w Biórze Naczelnika Zakładów Górnich Okręgu Zachodniego).

Miejsce stałego mego zamieszkania w N. najbliżej Stacji Pocztowej N. (a jeżeli w Warszawie, wymienić ulicę i Numer domu).

Pisałem w N. dnia . . . miesiąca 1869 roku (podpisać czytelnie imię i nazwisko).

Deklaracje te winny być w kopertach zapieczętowane lakiem i mieć adres: "Do Wydziału Górnictwa, deklaracja na dostawę drzewa budowlanego do kopalń węglowych."

Inne warunki są do przejrzania w Biórze Wydziału Górnictwa w Warszawie i w Biórze Naczelnika Zakładów Górnich Okręgu Zachodniego w Dąbrowie każdodziennie z wyjątkiem świąt i dni galowych.

FABRYKA

ODLEWÓW ŻELAZNYCH

w Porembie Mrzygłodzkiej

położona, przy stacji kolei żelaznej Żawiercie, w powiecie Bendińskim, gubernii Petrokowskiej,

przyjmuje obstalunki na odlewy różnego rodzaju z żelaza czystego, siwego-miękkiego zdatnego do borowania i toczenia oraz z żelaza twardego podług żądania; na odlewy w rurach parowych i wodnych jak również na odlewy w naczyniach kuchennych Emaliowanych lub surowych i na odlewy wszelkiego rodzaju jakie tylko do handlu są potrzebne po cenach znacznie niższych i bardzo przystępnych.

Obstalunki można albo wprost do Zarządu Fabrycznego odsyłać, lub też wejść w układy z Panem Ernestem Weese w Warszawie, ulica Trębacka Nr 638 w domu dawniej Stejnkeleera, upoważnionym do zawierania wszelkiego rodzaju układów w tym celu.

Oprócz tego w Porembie Mrzygłodzkiej znajduje się kopalnia węgla brunatnego w najlepszym gatunku używanego z korzyścią po fabrykach tak w tutejszych okolicach jak i w Warszawie. Cena korca loco Stacji Zawiercie kop. 20½ (loco Stacji Warszawy kop. 47).

(Nr 157-3-8)

Zarząd dóbr hrabiego Schaffgotsch. (4090)

CES. KRÓL. UPRZYW. TOWARZYSTWA UBEZPIECZEN

AUSTRYACKI FENIX W WIEDNIU**PESZTEŃSKI ZAKŁAD UBEZPIECZEN W PESZCIE.**Fundusz gwarancyjny Towarzystw **11,856,785 f. w. a.**

a mianowicie:	Kapitał zakładowy	f. w. a.	5,000,000
	Kapitał rezerwowy	dto	128,699
	Fundusz rezerwowy na pokrycie bieżących ubezpieczeń	dto	2,228,086
	Dochód roczny	dto	4,500,000.

Summa przez Towarzystwa po koniec 1868 roku wypłacona, tytułem wynagrodzeń, dochodzi stosownie do corocznie ogłaszanych wykazów szczegółowych **10,000,000 f. w. a.**

Podają niniejszem do wiadomości publicznej, że powierzyły Generalną Agenturę na *Warszawę i Królestwo Polskie*

Panom: **Jakóbowi Freider i Ernestowi Gay.**

Towarzystwa przyjmują w Królestwie Polskiem wszelkie ubezpieczenia: od ognia, na życie, posagi, kapitały, dochody i transporta na bardzo do godnych i w granicach prawem dozwolonych warunkach.

Regulowanie strat i od Towarzystw przypadających należytości. odbywa się z wszelką możliwą szybkością.

Powołując się na powyższe zawiadomienie, Austriackiego Fenixa w Wiedniu i Peszteńskiego Zakładu Ubezpieczeń w Peszcie, mamy honor polecić usługi nasze Szanownej Publiczności do zawierania wszelkiego rodzaju ubezpieczeń w zakres działalności tychże Towarzystw wchodzących.

Biuro Generalnej Agentury mieści się przy ulicy Senatorskiej Nr. 468/9 w domu Wgo Kaftal.

Jakób Freider, Ernest Gay.

(Nr 79—9—15;

(2084)

EKSTYNKTOR Y

czyli Patentowane samodzielne działające SIKAWKI, wyrzucające wodę, która tworząc związki chemiczne, skutecznie gasi wszelkie materiały palne, jak:

SPIRYTUS, NAFTA, TERPENTYNA, SMOŁA I INNE TŁUSZCZE,

odznaczające się nadzwyczajną łatwością w użyciu, gotowością w każdej chwili do działania, praktycznością pod każdym względem i szczupłością zajmowanego miejsca, dostarcza

DOM HANDLOWO-KOMISSOWY

WYROBÓW TECHNICZNYCH

LEOPOLDA MEYERA

W WARSZAWIE,

przy ulicy Długiej, Nr 557 (nowy 32) na Potkańskim.

Szczegółowy opis w języku ruskim, polskim i niemieckim wraz z rysunkami i cennikiem przesyła się na żądanie gratis.

Dokonane próby publiczne w obec JW. Hrabiego Namiestnika i przedstawicieli Władz krajowych, jako też pochlebne oceny w raporcie Specjalnej Komisji Techników i Inżynierów m. Warszawy potwierdzające nadzwyczaj skuteczne działanie EKSTYNKTORÓW już w zupełności zagranicą przyznanych, będące zarazem zaszczytnym zaleceniem dostarczanych przezemnie EKSTYNKTORÓW ocenionych przez Specjalistów i wszystkie pisma krajowe, a nade wszystko zaopatrzenie w takowe: B. Zamku Królewskiego, Pałaców Cesarskich w Królestwie, Dróg Żelaznych: Warszawsko-Terespolskiej i Fabryczno-Łódzkiej, Fabryki płotna w Zyrardowie, wielu cukrowni krajowych, Władz rządowych w Kaliszu, Straży ogniowej i domów Rządowych w Kijowie,

oraz wielu zakładów prywatnych, pozwala mi rekomendować takowe wszystkim dbającym o dobro swe właścicielom ruchomości i nieruchomości w Warszawie i na prowincyi oraz w Cesarstwie.

Żądania wszelkie szybko i punktualnie wypełnione będą.

Posiadając SAM JEDEN PRAWO UŻYWALNOŚCI Patentu PP. Dick & Comp. w Liverpoolu w obrębie Królestwa, jako też WYŁĄCZNA SPRZEDAŻ Ekstynktorów, zaopatrzonych w PATENT i STEMPEL rzeczonyj Fabryki, za dobroć takowych poręczam i gwarantuję.

Leopold Meyer

(Nr. 66—14—15)

(1431)